

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจปัจจัยความสำเร็จของ
การบริหารธุรกิจก่อสร้างขนาดกลางและขนาดย่อม
ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง*

EXPLORATORY COMPONENT ANALYSIS OF SUCCESS FACTORS OF
SMALL AND MEDIUM SIZED CONSTRUCTION BUSINESS
MANAGEMENT ACCORDING TO THE SUFFICIENCY
ECONOMY PHILOSOPHY

ชานนท์ ศรีระยัย

Chanon Srirayub

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

King Mongkut's University of Technology North Bangkok, Thailand

E-mail: ichanon37@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจปัจจัยความสำเร็จของการบริหารธุรกิจก่อสร้างขนาดกลางและขนาดย่อมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน โดยสัมภาษณ์กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับธุรกิจก่อสร้างจำนวน 5 ราย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามแล้วทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ประกอบกิจการรับเหมาก่อสร้าง จำนวน 398 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสำรวจ ผลการวิจัยระดับความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานปัจจุบันด้านการบริหารของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมก่อสร้าง SMEs โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับสำคัญมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 โดยให้ระดับความสำคัญด้านการบริหาร และด้านความมีเหตุผลสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ระดับความสำคัญองค์ประกอบด้านการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมก่อสร้าง โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับสำคัญมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 โดยให้ระดับความสำคัญด้านพอประมาณสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 รองลงมาคือด้านแรงงาน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 และด้านการบริหาร มีค่าเฉลี่ย 4.16 ตามลำดับ ผลการวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมก่อสร้าง 1) ด้านหลักการบริหาร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความสำคัญของหลักการบริหาร อยู่ใน

* Received 4 March 2022; Revised 25 March 2022; Accepted 27 March 2022

ระดับความสำคัญมาก และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความสำคัญด้านแรงงาน สูงที่สุด รองลงมาคือด้านการบริหาร ด้านการเงิน/การบัญชี และด้านเศรษฐกิจ 2) ด้านหลักเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความสำคัญของ หลักเศรษฐกิจพอเพียง อยู่ในระดับความสำคัญมาก และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความสำคัญด้านพอประมาณ สูงที่สุด รองลงมาคือด้านความรู้ ด้านคุณธรรม และด้านการมีภูมิคุ้มกันตามลำดับ

คำสำคัญ: การวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบเชิงสำรวจ, ปัจจัยความสำเร็จ, ธุรกิจก่อสร้าง, ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

Abstract

The objectives of this research article were to study the components of the current construction industry business management. Interviewed a group of experts About 5 construction businesses as a guideline for creating a questionnaire and then conducting a study from the sample group. This is a construction contractor business of 398 people. Tools used in the research included questionnaires. The statistics used in the research were frequency, percentage, mean, standard deviation. An exploratory factor analysis. The results of the research findings on the opinion level on the current operating conditions in the management of SMEs in the construction industry as a whole showed that it was at a very important level with an average of 3.99. and the most reasonable with the same mean of 4.12. The level of importance of the components of business administration in the construction industry as a whole was found to be at a very important level with 4.13, giving the highest level of importance to moderation. With an average of 4.24, followed by labor with an average of 4.17 and 4.16 in management. The research results on factors affecting the success of the construction industry business administration 1) In terms of management principles, it was found that the sample group had the importance of management principles at a very important level. When considering each item, it was found that the samples had the highest level of labor importance, followed by management. Finance/Accounting and economic aspects. Sufficiency Economy in a very important level. And when considering each item, it was found that the samples had the highest level of importance on moderation, followed by knowledge, morality, and immunity, respectively.

Keywords: Exploratory Component Analysis, Success Factors, Construction Business, SMEs, Sufficiency Economy Philosophy

บทนำ

ปัจจุบันธุรกิจรับเหมาก่อสร้างมีส่วนเฉลี่ยร้อยละ 8.5 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) มีผลต่อการจ้างงานและมีความเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมต่อเนื่องหลากหลาย เช่น ธุรกิจวัสดุก่อสร้าง ธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น โดยแบ่งประเภทงานก่อสร้างในประเทศไทยเป็นงานก่อสร้างของภาครัฐและงานก่อสร้างของภาคเอกชน งานก่อสร้างของภาครัฐ ส่วนใหญ่เป็นส่วนโครงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานราวร้อยละ 70 ของมูลค่าก่อสร้างงานภาครัฐทั้งหมด ส่วนที่เหลือเป็นโครงการก่อสร้างอาคารของรัฐ ที่พักข้าราชการและโครงการอื่น ๆ เช่น โครงการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำและการปรับปรุงระบบสาธารณสุขปโภค ซึ่งผู้รับเหมาก่อสร้างรายใหญ่มักจะได้เปรียบในการรับงานภาครัฐ โดยเฉพาะโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ เนื่องจากมีประสบการณ์ มีความชำนาญเฉพาะด้าน มีศักยภาพทางการเงินและการพัฒนาเทคนิคต่าง ๆ รวมถึงเทคโนโลยีในงานก่อสร้างอย่างต่อเนื่อง ส่วนผู้รับเหมาขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises - SMEs) จะมีโอกาสรับงานภาครัฐในลักษณะของผู้รับเหมาช่วง (Sub - contractors) งานก่อสร้างของภาคเอกชน ส่วนใหญ่เป็นงานก่อสร้างด้านที่อยู่อาศัยถึงร้อยละ 55 ของมูลค่าก่อสร้างงานภาคเอกชนทั้งหมด ที่เหลือเป็นงานก่อสร้างโรงงาน อุตสาหกรรมสัดส่วนร้อยละ 11 พาณิชยกรรมร้อยละ 10 และอื่น ๆ อีกร้อยละ 24 เช่น โรงแรม สนามกอล์ฟ ทั้งนี้ผู้รับเหมาก่อสร้างรายใหญ่ที่มีศักยภาพทางการเงิน ระบบบริหารจัดการที่ดี และมีประสบการณ์สูงมักได้รับงานก่อสร้างโครงการขนาดใหญ่ ขณะที่ผู้รับเหมาก่อสร้างรายย่อยจะรับงานทั่วไปที่มีมูลค่าไม่สูงนัก (วิจัยกรุงศรี, 2560)

กลุ่มธุรกิจก่อสร้าง SMEs เป็นกลุ่มธุรกิจที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจเพราะเป็นแหล่งการจ้างแรงงาน ช่วยสนับสนุนการดำเนินการของธุรกิจก่อสร้างขนาดใหญ่ในลักษณะพึ่งพาอาศัยกัน การกระจายอยู่ตามชุมชนของ SMEs มีส่วนให้การพัฒนาและความเจริญเติบโตกระจายไปทั่วประเทศเป็นต้น แต่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มักประสบปัญหาอันเกิดจากการบริหารจัดการงานก่อสร้างที่ไม่มีประสิทธิภาพที่ไม่สามารถกำหนดสัดส่วนต้นทุนของแต่ละส่วนงานการก่อสร้างได้ชัดเจน (ไพฑูริย์, 2561) จึงทำให้ปัจจุบันธุรกิจก่อสร้างติด 1 ใน 3 ธุรกิจที่มียอดการจดทะเบียนเลิกกิจการมากที่สุดตั้งแต่ปี 2557 - 2562 (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2557); (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2558); (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2559); (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2560); (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2561); (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2562) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ยอดจดทะเบียนเลิกกิจการธุรกิจในช่วงปี 2557 - 2562

ปี พ.ศ.	ยอดจดทะเบียนเลิกกิจการ (ราย)		
	กิจการก่อสร้าง	กิจการค้าปลีก	กิจการส่งหาริมทรัพย์
2557	1,678	2,498	1,040
2558	1,774	3,924	1,164
2559	1,744	2,250	1,180
2560	1,964	1,263	1,130
2561	2,042	***	1,269
2562	2,052	***	1,311

*** หมายถึง ไม่ติดอันดับ 1 ใน 3 ของกิจการที่มีการจดทะเบียนเลิกกิจการธุรกิจ

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นถึงยอดการจดทะเบียนเลิกกิจการมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ กิจการก่อสร้างมียอดการจดทะเบียนเลิกกิจการในปี พ.ศ. 2557 - 2562 ซึ่งพบว่ากิจการก่อสร้างเป็นกิจการที่มียอดการจดทะเบียนเลิกกิจการติด 1 ใน 3 ของกิจการที่มีการจดทะเบียนเพื่อเลิกกิจการมากที่สุดนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557 - 2562 และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มสูงขึ้นในแต่ละปี

ผู้ประกอบการร้อยละ 90 ที่จดทะเบียนเลิกกิจการเพราะขาดความสามารถในการจัดการและไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสภาวะการเปลี่ยนแปลง (กิตติมา จึงสุวดี, 2561) โดยภาครัฐได้มีการกำหนดนโยบายการบริหารเศรษฐกิจภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้บรรลุความเป็นอยู่ที่ดีและมีคุณภาพภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองที่ชื่อแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ธุรกิจอุตสาหกรรมก่อสร้างไทยทั้งขนาดย่อม และขนาดกลาง สามารถนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในวิสัยทัศน์ขององค์กรและกำหนดแผนกลยุทธ์และการวางแผนธุรกิจในระดับต่าง ๆ ด้วยการคำนึงถึงการทำธุรกิจอย่างพอประมาณหรือสัดส่วนกำไรที่เหมาะสมและยั่งยืนในระยะยาว ความมีเหตุผลด้วยการดำเนินธุรกิจอย่างซื่อตรง ไม่เบียดเบียนพนักงานและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ตลอดจนสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ และสังคมของคนรุ่นถัดไป และสร้างภูมิคุ้มกันให้กับธุรกิจในการหลีกเลี่ยงความเสี่ยง หรือหากเลี่ยงไม่ได้ก็พยายามลดความเสี่ยงให้มากที่สุด เพื่อให้ธุรกิจประสบความสำเร็จได้อย่างยั่งยืน (สุวรรณา ประณีตวตกุล และคณะ, 2558)

การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้ SMEs นำไปปรับใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจ เพื่อให้หลุดพ้นจากปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่และเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนได้ ซึ่งที่ผ่านมายังคงพบปัญหาผู้ประกอบการขาดความรู้ความเข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยยังมีความเข้าใจว่าเกษตรกร คือ ผู้ที่จะนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจไปใช้ (จิราภรณ์ บุญยิ่ง, 2559) การดำเนินการก็ยังขาดซึ่งการเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานอื่น ๆ ในลักษณะของการสร้างเครือข่ายและเกิดการบูรณาการระหว่างหน่วยงาน เช่น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในผู้เชี่ยวชาญสาขาเฉพาะ และการประชาสัมพันธ์ที่ยังไม่เกิดประสิทธิภาพ ดังนั้น

หาก SMEs ยังไม่มีแนวทางการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารจัดการย่อมจะกระทบต่อความอยู่รอดยั่งยืนของธุรกิจได้ (ประสงค์ ประยงค์เพชร, 2557)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยได้เล็งเห็นความสำคัญของธุรกิจอุตสาหกรรมก่อสร้างขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ ซึ่งปัจจุบันหากปรับตัวไม่ทันก็ จะทำให้เสียเปรียบในการแข่งขันจนถึงขั้นไม่สามารถอยู่รอดได้ดังนั้น เพื่อให้ธุรกิจอุตสาหกรรม ก่อสร้าง (SMEs) คงสภาพอยู่ได้ จึงประสงค์ที่จะศึกษาหาแนวทางการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ก่อสร้าง SMEs อย่างยั่งยืน โดยนำเอาระบบบริหารงานธุรกิจก่อสร้างมาบูรณาการกับแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงเพื่อยกระดับระบบการบริหารงานธุรกิจก่อสร้างให้เกิดความยั่งยืนตาม แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงภายในประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาและวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจปัจจัยความสำเร็จของการบริหารธุรกิจ ก่อสร้างขนาดกลางและขนาดย่อมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Approach) และการวิจัยคุณภาพ (Qualitative Approach) เพื่อให้ได้มาซึ่ง ข้อมูลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยมีรายละเอียดดังนี้ สรุปได้ตามขั้นตอน ดังนี้

1. วางแผนการดำเนินการวิจัย เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปอย่างเป็นขั้นตอนที่ถูกต้อง และสอดคล้องกัน ทำให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยมีการวางแผนการดำเนินการวิจัยซึ่งประกอบไปด้วยขั้นตอนต่าง ๆ คือ การทบทวนวรรณกรรม การสังเคราะห์กรอบแนวคิดของการวิจัย การกำหนดระเบียบวิธีวิจัย การกำหนด ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง รวมถึงผู้ให้ข้อมูล การสร้างเครื่องมือการวิจัย การเก็บรวบรวม ข้อมูล การวิเคราะห์ผล และการนำเสนอผลการวิจัย

2. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ประกอบกิจการ รับเหมาก่อสร้าง แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

2.1 การเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการกิจการขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 3 ราย และผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวกับธุรกิจก่อสร้าง จำนวน 2 ราย โดยผู้ที่ สัมภาษณ์จะมีตำแหน่งตั้งแต่กรรมการผู้จัดการไปจนถึงผู้จัดการโครงการ เพื่อเป็นแนวทางใน การสร้างแบบสอบถาม

2.2 การเก็บข้อมูลโดยใช้เครื่องมือแบบสอบถาม จากผู้ประกอบการธุรกิจ ก่อสร้างทั้งสิ้น 61,062 ราย (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2561) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้การคำนวณหากกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ Taro Yamane (ธานีรินทร์ ศิลป์จารุ, 2557) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่าความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 398 คน

3. การสร้างเครื่องมือแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ จากการทบทวนวรรณกรรม ทฤษฎี แนวความคิดที่เกี่ยวข้อง ตำรา เอกสารต่าง ๆ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีความเหมาะสมกับระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ

ขั้นตอนการสร้างและการพัฒนาเครื่องมือ

3.1 การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือเป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึก โดยนำกรอบความคิดและทฤษฎีรวมถึงวัตถุประสงค์ในการวิจัย มาเป็นตัวกำหนดข้อมูลที่ต้องการจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล และให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบก่อนนำไปสัมภาษณ์ โดยการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ จำนวน 5 ราย ประกอบด้วย ผู้ประกอบการธุรกิจก่อสร้าง ขนาดกลางและขนาดเล็ก จำนวน 3 ราย และผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจก่อสร้าง จำนวน 2 ราย โดยผู้ที่สัมภาษณ์จะมีตำแหน่งตั้งแต่กรรมการผู้จัดการไปจนถึงผู้จัดการโครงการ

3.2 การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือเชิงปริมาณ

3.2.1 สกัดข้อมูลที่ได้จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ขมวดเข้ากับความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญและผู้ประกอบการธุรกิจก่อสร้าง ที่ได้จากข้อ 3.1 เพื่อสร้างแบบสอบถาม

3.2.2 แต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ความเที่ยงตรง ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามต่อวัตถุประสงค์และประเด็นวิจัย โดยใช้เทคนิค IOC (Item Objective Congruence) โดยค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00

3.2.3 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบก่อนการเก็บข้อมูล โดยผลที่ได้จากขั้นตอนนี้คือแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ทดลองเก็บข้อมูลในขั้นตอนต่อไป

3.3 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

3.3.1 นำแบบสอบถามจากข้อ 3.2 ไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 30 ชุด

3.3.2 เก็บรวบรวมแบบสอบถามทั้ง 30 ชุด มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติด้วยเทคนิคสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) โดยใช้ค่าครอนบั้นซ์ อัลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามคำถามสถานการณ์การดำเนินงานในการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมก่อสร้างเท่ากับ 0.946 และคำถามระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม เท่ากับ 0.966 ผลที่ได้จากขั้นตอนนี้ คือ แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างงานวิจัย

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม

3.4.1 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการธุรกิจก่อสร้าง SME และเกี่ยวข้องในธุรกิจก่อสร้าง

3.4.2 ดำเนินการเก็บข้อมูลไปยังกลุ่มตัวอย่าง

3.4.3 รวบรวมแบบสอบถามในระยะเวลา 3 เดือน จากกลุ่มตัวอย่างผลที่ได้จากขั้นตอนนี้คือข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมก่อสร้าง SME อย่างยั่งยืนจำนวน 398 ชุด เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ขั้นต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

3.5.1 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ ที่ส่งผลต่อการพัฒนาแนวทางการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมก่อสร้าง เพื่อหาความสำคัญตามความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูล

3.5.2 นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ไปพิจารณาเพื่อสังเคราะห์และประมวลผล พัฒนาเป็นแนวทางการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมก่อสร้างต่อไป

ผลการวิจัย

นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น ตาราง ดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมก่อสร้าง หลักการบริหาร

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมก่อสร้าง หลักการบริหาร	ระดับความสำคัญ		
	\bar{x}	S.D.	ความสำคัญ
1. ด้านการบริหาร	4.16	0.72	มาก
2. ด้านการเงิน/การบัญชี	4.07	0.63	มาก
3. ด้านแรงงาน	4.17	0.70	มาก
4. ด้านเศรษฐกิจ	4.00	0.68	มาก
รวม	4.10	0.59	มาก

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมก่อสร้าง หลักการบริหาร อยู่ในระดับความสำคัญมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความสำคัญด้านแรงงาน สูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 รองลงมาคือด้านการบริหาร มีค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 4.16 ด้านการเงิน/การบัญชี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 และด้านเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมก่อสร้าง หลักเศรษฐกิจพอเพียง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม ก่อสร้าง หลักเศรษฐกิจพอเพียง	ระดับความสำคัญ		
	\bar{X}	S.D.	ความสำคัญ
1. ด้านพอประมาณ	4.24	0.78	มาก
2. ด้านความมีเหตุผล	4.12	0.70	มาก
3. ด้านการมีภูมิคุ้มกัน	4.14	0.71	มาก
4. ด้านความรู้	4.15	0.80	มาก
5. ด้านคุณธรรม	4.15	0.80	มาก
รวม	4.16	0.67	มาก

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมก่อสร้าง หลักเศรษฐกิจพอเพียง อยู่ในระดับความสำคัญมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความสำคัญด้านพอประมาณ สูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 รองลงมาคือด้านความรู้และด้านคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 4.15 ด้านการมีภูมิคุ้มกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 และด้านความมีเหตุผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ค่า Bartlett's Test of Sphericity สถานการณ์การดำเนินงานในการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมก่อสร้าง

Kaiser - Meyer - Olkin Measure of Sampling Adequacy.		0.878
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. Chi - Square	29315.634
	df	820
	Sig.	0.000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4 แสดงถึง ค่า Kaiser - Meyer - Olkin = 0.878 ซึ่งมากกว่า 0.50 สามารถสรุปได้ว่า ข้อมูลสถานการณ์การดำเนินงานในการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมก่อสร้าง มีความเหมาะสมและสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจได้ค่าประมาณการทางสถิติของ Chi - Square = 29315.634 และ ค่า Significant = 0.000 น้อยกว่า 0.05 สามารถสรุปได้ว่า ตัวแปรปัจจัยต่าง ๆ ทั้ง 41 ตัวแปรนั้นมีความสัมพันธ์กัน โดยสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจได้

ตารางที่ 5 ค่า Total Variance Explained ของตัวแปรสถานการณ์การดำเนินงาน
ในการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมก่อสร้าง

Component	Initial Eigenvalues			Extraction Sums of Squared			Rotation Sums of Squared		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Loadings			Loadings		
				Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
1	25.195	61.451	61.451	25.195	61.451	61.451	9.296	22.673	22.673
2	2.540	6.196	67.647	2.540	6.196	67.647	8.918	21.751	44.424
3	1.892	4.615	72.261	1.892	4.615	72.261	6.674	16.277	60.701
4	1.603	3.909	76.170	1.603	3.909	76.170	4.527	11.043	71.743
5	1.231	3.001	79.172	1.231	3.001	79.172	2.755	6.718	78.462
6	1.026	2.503	81.674	1.026	2.503	81.674	1.317	3.212	81.674
7	.855	2.086	83.760						
8	.772	1.883	85.643						
9	.714	1.742	87.385						
10	.639	1.558	88.942						
11	.540	1.318	90.260						
12	.466	1.137	91.397						
13	.407	.993	92.390						
14	.387	.943	93.333						
15	.353	.861	94.195						
16	.291	.709	94.904						
17	.257	.628	95.532						
18	.240	.585	96.117						
19	.212	.518	96.635						
20	.188	.459	97.094						
21	.152	.370	97.464						
22	.146	.355	97.819						
23	.133	.325	98.144						
24	.111	.272	98.416						
25	.101	.248	98.663						
26	.084	.204	98.867						
27	.073	.178	99.045						
28	.064	.156	99.201						
29	.056	.136	99.337						
30	.053	.129	99.467						
31	.042	.103	99.570						
32	.036	.089	99.659						
33	.031	.075	99.734						
34	.026	.065	99.798						
35	.022	.055	99.853						
36	.016	.038	99.891						
37	.014	.035	99.926						
38	.010	.025	99.951						
39	.009	.021	99.972						
40	.006	.015	99.987						
41	.005	.013	100.000						

จากตารางที่ 5 แสดงถึง ค่า Total Variance Explained ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า จากจำนวนตัวแปรปัจจัยต่าง ๆ ทั้งหมด 41 ตัวแปร นั้นสามารถจัดได้เป็นจำนวน 6 Factors โดย

ค่าน้ำหนักองค์ประกอบนั้น Factor ที่ 1 นั้นมีความสำคัญที่สุด ซึ่งสามารถอธิบายได้ถึงความแปรปรวนของชุดข้อมูล = ร้อยละ 61.451, Factor ที่ 2 = ร้อยละ 6.196, Factor ที่ 3 = ร้อยละ 4.615, Factor ที่ 4 = ร้อยละ 3.909, Factor ที่ 5 = ร้อยละ 3.001 และ Factor ที่ 6 = ร้อยละ 2.503

รายละเอียดค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ของตัวแปรแต่ละตัว และค่าไอเกน (Eigen Value) ของแต่ละองค์ประกอบนั้น ผู้วิจัยขอเสนอ แสดงดังรายละเอียดในตารางที่ 6 - 11

ตารางที่ 6 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบภายหลังการหมุนแกน Factor 1

ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ ภายหลังการหมุนแกน Factor 1	Factor 1
1. ผู้บริหารใช้หลักความโปร่งใสในการบริหารงาน	0.845
2. ผู้บริหารประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร เป็นไปอย่าง บริสุทธิ์ ยุติธรรม และตรวจสอบได้	0.834
3. ผู้บริหารปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างด้านความซื่อสัตย์สุจริต	0.802
4. ผู้บริหารยกย่องผู้ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างด้านความซื่อสัตย์อดทนและขยันหมั่นเพียรเพื่อกระตุ้นให้บุคลากรในองค์กรนำไปปฏิบัติตาม	0.784
5. ผู้บริหารจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมนำความรู้ที่หลากหลายให้สอดคล้องกับความถนัดของพนักงานและพัฒนาสิ่งที่พนักงานไม่ถนัด	0.723
6. องค์กรจัดให้มี สื่อ วัสดุอุปกรณ์ในการแสวงหาความรู้	0.690
7. องค์กรส่งเสริมให้พนักงานแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองและพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง	0.636
8. ผู้บริหารวางแผนการดำเนินงานอย่างรอบคอบและรัดกุม	0.591
9. มีการติดตามการดำเนินกิจกรรมโครงการต่าง ๆ ที่กำหนด ขึ้นเพื่อให้สามารถรับมือกับสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปได้ทันเวลา	0.589
10. มีการติดตาม ควบคุม ดูแลการดำเนินงานตามแผนที่กำหนด	0.568
11. มีการวิเคราะห์องค์กร และสภาพแวดล้อม เพื่อเป็นข้อมูลประกอบก่อนที่จะมีการวางแผน	0.543
12. วิเคราะห์สถานะเศรษฐกิจในอนาคต เพื่อช่วยลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจ	0.538

จากตารางที่ 6 แสดงถึง ค่าน้ำหนักองค์ประกอบภายหลังการหมุนแกน โดยสามารถสรุปได้ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของ ตัวแปรปัจจัยในกลุ่ม Factor ที่ 1 ได้จำนวน 12 ตัวแปร โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.845, 0.834, 0.802, 0.784, 0.723, 0.690, 0.636, 0.591, 0.589, 0.568, 0.543 และ 0.538 ตามลำดับ จึงให้ชื่อองค์ประกอบด้านนี้ว่าการบริหารตามหลักคุณธรรม

ตารางที่ 7 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบภายหลังการหมุนแกน Factor 2

ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ ภายหลังการหมุนแกน Factor 2	Factor 2
1. โครงสร้างการบริหารงานขององค์กร มีความชัดเจน ไม่เป็นอุปสรรค ต่อการทำงาน	0.784
2. องค์กรส่งเสริมให้บุคลากรรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงานเพื่อการพัฒนางาน	0.749
3. มีคำอธิบายลักษณะงาน (ภาระงาน) ของแต่ละตำแหน่ง อย่างชัดเจน	0.722
4. การมอบหมายอำนาจหน้าที่ ในองค์กร คำนึงถึงความสามารถของแต่ละบุคคลเป็นหลัก	0.709
5. มีระเบียบการทำงานที่ยืดหยุ่น เพื่อให้สามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม	0.707
6. องค์กรส่งเสริมให้บุคลากรตัดสินใจบนพื้นฐานของเหตุ และผล	0.701
7. องค์กรส่งเสริมให้บุคลากรคำนึงถึงผลกระทบจากการปฏิบัติงานที่จะเกิดกับตนเองและส่วนรวม	0.683
8. สามารถปรับรูปแบบการทำงาน ในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างเหมาะสม	0.601
10. วางแผนการดำเนินงานโดยคำนึงถึงการใช้ทรัพยากร อย่างมีประสิทธิภาพ	0.573
11. หลักเกณฑ์ในการประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรมีความสมเหตุสมผลและสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง	0.569
12. ผู้บริหารปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานในองค์กรให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันเพื่อความคุ้มค่า	0.541
13. บุคลากรขององค์กรมีความรอบรู้ในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	0.524

จากตารางที่ 7 แสดงถึง ค่าน้ำหนักองค์ประกอบภายหลังการหมุนแกน โดยสามารถสรุปได้ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของ ตัวแปรปัจจัยในกลุ่ม Factor ที่ 2 ได้จำนวน 13 ตัวแปร โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.784, 0.749, 0.722, 0.709, 0.707, 0.701, 0.683, 0.601, 0.586, 0.573, 0.569, 0.541 และ 0.524 ตามลำดับ จึงให้ชื่อองค์ประกอบด้านนี้ว่า การบริหารด้านแรงงาน

ตารางที่ 8 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบภายหลังการหมุนแกน Factor 3

ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ ภายหลังการหมุนแกน Factor 3	Factor 3
1. มีการวิเคราะห์โดยการสร้างสถานการณ์ต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้เพื่อเตรียมแผนรับมือ	0.796
2. การเลือกประเภทสินเชื่อให้ถูกต้องและเหมาะสมกับกิจการ	0.784
3. มีแผนการบริหารเงินทุนหมุนเวียนให้เพียงพอกับภาระผูกพันที่ต้องชำระ	0.699
4. มีการจัดการข้อมูลทางบัญชีอย่างเป็นระบบ	0.698
5. มีการแยกบัญชีส่วนตัวกับกิจการออกจากกัน เพื่อลดปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายและความซ้ำซ้อนของการทำบัญชี	0.641
6. องค์กรจัดเครื่องมือ และอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้ งานเพื่อไม่ให้เปลืองงบประมาณในการซื้อใหม่	0.634
7. ผู้บริหารวางแผนอัตราค่าจ้างให้เหมาะสมกับงาน	0.607
8. องค์กรกำหนดนโยบายในการใช้ทรัพยากรได้อย่างเหมาะสม และคุ้มค่า	0.598

จากตารางที่ 8 แสดงถึง ค่าน้ำหนักองค์ประกอบภายหลังการหมุนแกน โดยสามารถสรุปได้ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของ ตัวแปรปัจจัยในกลุ่ม Factor ที่ 3 ได้จำนวน 8 ตัวแปร โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.796, 0.784, 0.699, 0.698, 0.641, 0.634, 0.607, 0.598 ตามลำดับ จึงให้ชื่อองค์ประกอบด้านนี้ว่า การบริหารด้านการเงิน และบัญชี

ตารางที่ 9 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบภายหลังการหมุนแกน Factor 4

ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ ภายหลังการหมุนแกน Factor 4	Factor 4
1. ผู้บริหารเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการดำเนินงานขององค์กร	0.733
2. มีการประชุมชี้แจงเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการดำเนินงาน	0.702
3. ผู้บริหารจัดทำแผนงานเพื่อรองรับผลกระทบที่อาจเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ	0.674
4. ผู้บริหารมีแผนการบริหารความเสี่ยงในการดำเนินงาน	0.647

จากตารางที่ 9 แสดงถึง ค่าน้ำหนักองค์ประกอบภายหลังการหมุนแกน โดยสามารถสรุปได้ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของ ตัวแปรปัจจัยในกลุ่ม Factor ที่ 4 ได้จำนวน 4 ตัวแปร โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.733, 0.702, 0.674 และ 0.647 ตามลำดับ จึงให้ชื่อองค์ประกอบด้านนี้ว่า การบริหารด้านการมีภูมิคุ้มกัน

ตารางที่ 10 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบภายหลังการหมุนแกน Factor 5

ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ ภายหลังการหมุนแกน Factor 5	Factor 5
1. การรวมกลุ่มในลักษณะเครือข่ายธุรกิจด้านการดำเนินงาน	0.828
2. การรวมกลุ่มในลักษณะเครือข่ายธุรกิจด้านแรงงาน	0.750

จากตารางที่ 10 แสดงถึง ค่าน้ำหนักองค์ประกอบภายหลังการหมุนแกน โดยสามารถสรุปได้ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของ ตัวแปรปัจจัยในกลุ่ม Factor ที่ 5 ได้จำนวน 2 ตัวแปร โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.828 และ 0.750 ตามลำดับ จึงให้ชื่อองค์ประกอบด้านนี้ว่า การรวมกลุ่มในลักษณะเครือข่ายธุรกิจ

ตารางที่ 11 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบภายหลังการหมุนแกน Factor 6

ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ ภายหลังการหมุนแกน Factor 6	Factor
	6
ผู้บริหารมีความสามารถในการอ่านงบการเงิน	0.776

จากตารางที่ 11 แสดงถึง ค่าน้ำหนักองค์ประกอบภายหลังการหมุนแกน โดยสามารถสรุปได้ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของ ตัวแปรปัจจัยในกลุ่ม Factor ที่ 6 ได้จำนวน 1 ตัวแปร โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.776 จึงให้ชื่อองค์ประกอบด้านนี้ว่า ความสามารถในการอ่านงบการเงิน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยนำมาอภิปรายผลของการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมก่อสร้าง ดังนี้

1. สถานการณ์การดำเนินงานในการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมก่อสร้าง พบว่า ปัจจุบันกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับการจัดการข้อมูลทางบัญชีอย่างเป็นระบบ สูงที่สุด เช่นเดียวกับงานวิจัยเรื่องแนวทางการดำเนินงานเพื่อความอยู่รอดของบริษัทรับเหมาก่อสร้างขนาดเล็กในจังหวัดปราจีนบุรี พบว่า ผู้รับเหมามองว่าปัญหาที่รุนแรงที่สุดของปัญหาด้านการเงิน, เศรษฐกิจคือการขาดการวางแผนค่าใช้จ่ายทางอ้อมซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้รับเหมาส่วนใหญ่มองข้าม เพราะจะให้ความสำคัญกับค่าใช้จ่ายทางตรงซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่ผู้รับเหมาสามารถมองได้ง่ายกว่าการขาดการวางแผนค่าใช้จ่ายทางอ้อมจึงถูกละเลยและสุดท้ายจะกลายเป็นปัญหาที่สะสมไปเรื่อย ๆ จนจบโครงการ (อาชัญญา จุติปัญญา, 2557)

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมก่อสร้าง ด้วยหลักการบริหาร พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญด้านแรงงาน สูงที่สุด รองลงมาคือด้านการบริหารด้านการเงิน/การบัญชี และด้านเศรษฐกิจ เช่นเดียวกับงานวิจัยเรื่องการบริหารจัดการธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดพบว่าปัญหาของธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง พบว่าปัญหามากที่สุดของธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง จังหวัดระยอง ได้แก่ คนกับค่าจ้าง อาจเป็นเพราะการจ้างคนและค่าแรงมีข้อจำกัดเกี่ยวกับการใช้แรงงานและค่าจ้างซึ่งแต่ละประเทศในกลุ่มอาเซียนมีค่าแรงไม่เท่ากัน และมีข้อจำกัดของงานก่อสร้างถึงแม้ว่าคนและแรงงาน

จะมีข้อจำกัด โครงการควรจะสร้างแรงจูงใจให้สวัสดิการแก่ผู้ปฏิบัติงานตามที่เขาต้องการ (จิราภรณ์ บุญยั้ง, 2559)

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมก่อสร้าง ด้วยหลัก เศรษฐกิจพอเพียง พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญด้านพอประมาณ สูงที่สุด รองลงมา คือ ด้านความรู้ ด้านคุณธรรม ด้านการมีภูมิคุ้มกัน และด้านความมีเหตุผล ตามลำดับ เช่นเดียวกับ งานวิจัยเรื่องการประยุกต์ใช้แนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงกับวิสาหกิจชุมชนในจังหวัด จันทบุรีพบว่าความเป็นไปได้ในการประยุกต์ใช้หลักการจัดการตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจ พอเพียงในระดับมากขึ้น แสดงให้เห็นได้ชัดเจนได้ว่าการประกอบการวิสาหกิจชุมชนนั้น ทุกชุมชนหรือทุกกิจการสามารถประยุกต์หลักการจัดการธุรกิจตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจ พอเพียงได้อย่างมั่นใจมาก มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้นกับลักษณะของแต่ละกิจการและ แนวปฏิบัติที่ได้เสนอไว้ โดยให้ประยุกต์ดัดแปลงให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้นกับลักษณะของ แต่ละกิจการและแนวปฏิบัติในการดำเนินกิจการวิสาหกิจชุมชนทั้งด้านพาณิชย์กรรม เกษตรกรรม อุตสาหกรรม และธุรกิจบริการ สามารถประยุกต์ใช้แนวพระราชดำริเศรษฐกิจ พอเพียงได้อย่างเหมาะสม (ธนวุฒิ พิมพ์กี และจันทนา ฤทธิสมบุรณ์, 2557) ซึ่งต่างจาก ข้อค้นพบของงานวิจัยเรื่องการยกระดับระบบการบริหารงานคุณภาพให้เกิดความยั่งยืน ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงภาคอุตสาหกรรม พบว่าปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนั้นใช้กับการ เกษตรหรือเกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ทั่วไปของประชาชนมากกว่า ที่จะนำมาใช้กับ ภาคอุตสาหกรรม (ขวัญ ทิพย์แสง, 2560)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

สภาพการดำเนินงานด้านการบริหารของผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้างในปัจจุบัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อสถานการณ์การดำเนินงานในการบริหารธุรกิจ อุตสาหกรรมก่อสร้าง อยู่ในระดับความคิดเห็นมาก และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า ด้านจัดการข้อมูลทางบัญชีอย่างเป็นระบบ สูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 รองลงมา คือ ด้านส่งเสริมให้บุคลากรตัดสินใจบนพื้นฐานของเหตุผล ด้านมีการติดตาม ควบคุม ดูแล การดำเนินงานตามแผนที่กำหนด และด้านแผนการบริหารเงินทุนหมุนเวียนให้เพียงพอกับ ภาระผูกพันที่ต้องชำระตามลำดับ องค์ประกอบด้านการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมก่อสร้าง ในปัจจุบันคือ 1) ปัจจัยหลักการบริหารอยู่ในระดับความสำคัญมาก และพบว่าความสำคัญ ด้านแรงงาน สูงที่สุด รองลงมาคือด้านการบริหาร ด้านการเงิน/การบัญชีและด้านเศรษฐกิจ ตามลำดับ 2) ปัจจัยหลักเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับความสำคัญมาก และ พบว่า ด้านพอประมาณ สูงที่สุด รองลงมาคือด้านความรู้และด้านคุณธรรม ด้านการมีภูมิคุ้มกัน และด้านความมีเหตุผล ตามลำดับ 3) แนวทางการบริหารสำหรับธุรกิจอุตสาหกรรมก่อสร้าง SMEs อย่างยั่งยืนประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ดังนี้ การบริหารตามหลักคุณธรรม การบริหาร

ด้านแรงงาน การบริหารด้านการเงิน และบัญชี การบริหารด้านการมีภูมิคุ้มกัน การรวมกลุ่ม
ในลักษณะเครือข่ายธุรกิจ และความสามารถในการอ่านงบการเงิน ข้อเสนอแนะ
1) จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมก่อสร้าง
SME อย่างยั่งยืน จะเห็นได้ว่ามีทั้ง ปัจจัยด้านหลักการบริหาร และหลักเศรษฐกิจพอเพียงที่มี
ความสำคัญและส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมก่อสร้าง โดยเฉพาะ
ด้านคุณธรรม ด้านแรงงาน ด้านการเงิน และบัญชี ด้านการมีภูมิคุ้มกัน ด้านเศรษฐกิจ
และด้านความสามารถในการอ่านงบการเงินของผู้บริหาร ดังนั้น ธุรกิจอุตสาหกรรมก่อสร้าง
SME จำเป็นต้องยึดแนวทางดังกล่าว เพื่อนำมาใช้ในการดำเนินงาน เช่น ผู้บริหารใช้หลัก
ความโปร่งใสในการบริหารงาน โครงสร้างการบริหารงานขององค์กร มีความชัดเจน ไม่เป็น
อุปสรรค ต่อการทำงาน มีการวิเคราะห์โดยการสร้างสถานการณ์ต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้
เพื่อเตรียมแผนรับมือ ผู้บริหารวางแผนการดำเนินงานอย่างรอบคอบและรัดกุม มีการวิเคราะห์
สถานะเศรษฐกิจในอนาคต เพื่อช่วยลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจ เป็นต้น 2) การนำ
แนวทางการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมก่อสร้าง SME ไปปรับใช้ ผู้ที่นำไปใช้ต้องพิจารณา
ถึงความแตกต่างของบุคคลเพื่อที่จะทำให้การนำแนวทางไปใช้มีประสิทธิภาพเนื่องจากพื้นฐาน
ของแต่ละคนมีความแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นความรู้ หรือทักษะที่เกี่ยวข้องกับการประกอบ
อาชีพ อุตสาหกรรมก่อสร้าง SME ที่มีมาก่อน

เอกสารอ้างอิง

- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (2557). ยอดจดทะเบียนเลิกกิจการธุรกิจก่อสร้างปี 2557. เรียกใช้เมื่อ
21 สิงหาคม 2562 จาก <https://datawarehouse.dbd.go.th/stat/registration>
_____. (2558). ยอดจดทะเบียนเลิกกิจการธุรกิจก่อสร้างปี 2558. เรียกใช้เมื่อ 21 สิงหาคม
2562 จาก <https://datawarehouse.dbd.go.th/stat/registration>
_____. (2559). ยอดจดทะเบียนเลิกกิจการธุรกิจก่อสร้างปี 2559. เรียกใช้เมื่อ 21 สิงหาคม
2562 จาก <https://datawarehouse.dbd.go.th/stat/registration>
_____. (2560). ยอดจดทะเบียนเลิกกิจการธุรกิจก่อสร้างปี 2560. เรียกใช้เมื่อ 21 สิงหาคม
2562 จาก <https://datawarehouse.dbd.go.th/stat/registration>
_____. (2561). ข้อมูลการจดทะเบียนนิติบุคคล. เรียกใช้เมื่อ 21 สิงหาคม 2562 จาก
<https://www.dbd.go.th>
_____. (2561). ยอดจดทะเบียนเลิกกิจการธุรกิจก่อสร้างปี 2561. เรียกใช้เมื่อ 21 สิงหาคม
2562 จาก <https://datawarehouse.dbd.go.th/stat/registration>
_____. (2562). ยอดจดทะเบียนเลิกกิจการธุรกิจก่อสร้างปี 2562. เรียกใช้เมื่อ 21 สิงหาคม
2562 จาก <https://datawarehouse.dbd.go.th/stat/registration>

- กิตติมา จิ่งสุวดี. (2561). การปรับกลยุทธ์การบริหารของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของการแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ขวัญ ทิพย์แสง. (2560). การยกระดับระบบการบริหารงานคุณภาพให้เกิดความยั่งยืนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงภาคอุตสาหกรรม. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- จิราภรณ์ บุญยิ่ง. (2559). การบริหารจัดการธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ธนวุฒิ พิมพ์กี และจันทนา ฤทธิสมบุรณ์. (2557). การประยุกต์ใช้แนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงกับวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดจันทบุรี. วารสารวิจัย มสค สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 10(1), 1-21.
- ชานินทร์ ศิลป์จารุ. (2557). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS. (พิมพ์ครั้งที่ 15). กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนสามัญบิซิเนสอาร์แอนด์ดี.
- ประสงค์ ประยงค์เพชร. (2557). การส่งเสริมการนำมาตรฐาน มอก.9999 แนวทางเศรษฐกิจพอเพียงภาคอุตสาหกรรมสู่ภาคปฏิบัติเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม. ใน รายงานการวิจัย. สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม.
- ไผท ผดุงถิ่น. (2561). เจาะทิศทางก่อสร้างไทยปี 2562. เรียกใช้เมื่อ 21 สิงหาคม 2562 จาก <https://kasikornbank.com/th/business/sme>
- วิจัยกรุงศรี. (2560). แนวโน้มธุรกิจอุตสาหกรรมเรื่อง ธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง. ใน รายงานการวิจัย. ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน).
- สุวรรณา ประณีตวตกุล และคณะ. (2558). โครงการศึกษาผลสำเร็จงานวิจัยต่อการพัฒนาพื้นที่สูงศูนย์วิจัยเศรษฐศาสตร์ประยุกต์. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อาชัญญา จุติปัญญา. (2557). แนวทางการดำเนินงานเพื่อความอยู่รอดของบริษัทรับเหมาก่อสร้างขนาดเล็กในจังหวัดปราจีนบุรี. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.